

Praktični T-čvor

■ Napisao i snimio Boris Bulić

Formiranje spojeva predveza i prama ima nebrojene varijante i izvedbe. Jadan od naj-

nosivijih i najčešće rabljenih je zasigurno spoj preko T-čvora. Prednosti i primjene ovakvog vezivanja su brojne. Ovaj spoj omogućuje da navezani dio

strune nakon formiranja čvora ostane u odnosu na osnovnu strunu pod kutom od 90°, a njime se mogu vezivati prame na kančenicama i parangalima,

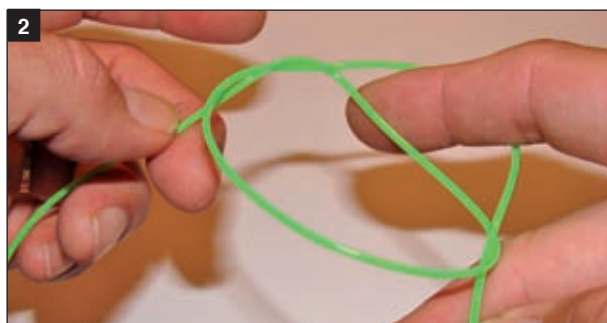
olovnice na predvezima, skosavice u lignjolu... Kroz sliku i tekst vam donosimo detaljan opis i način vezivanja tri T-čvora od kojih svaki ima svoju najuspješniju primjenu. Radi lakše preglednosti nastanka čvora, korištene su različito obojane najlonske strune većeg promjera.

Križni T-čvor

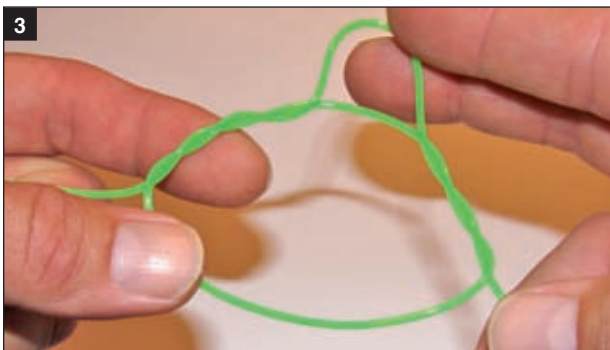
Ovaj je čvor primjenjiv na svim najlonskim monofilima. Odlikuje se izrazito velikom nosivošću i jednostavnom izvedbom. Pokazao se izvrsnim za spajanje prama na predvezima za bulentin, ali i svim ostalim predvezima koji trpe velika naprezanja.

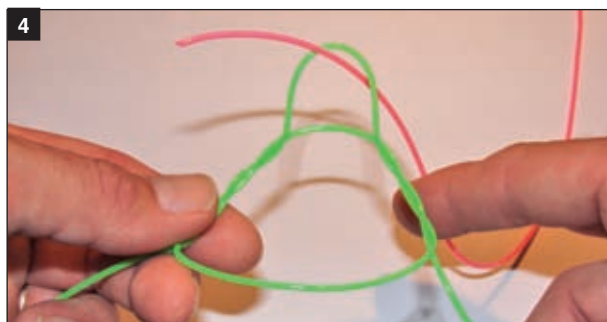
1 Prvi je korak formiranje petlje na osnovi (zelena boja) poput one koja se koristi za vezivanje običnog čvora

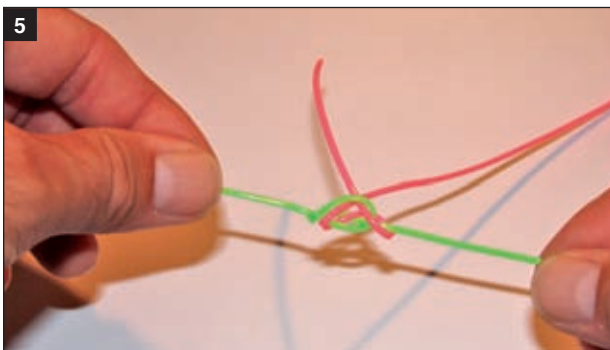
2 Prilikom formiranja petlje desni se slobodni kraj ne smije izvući da bismo dobili oko kroz koje prolazi desni kažiprst kao na slici

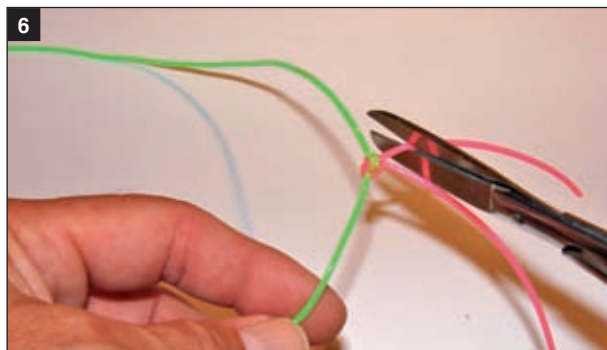
3 Oko dobiveno takvim provlačenjem se još dva puta provuče kroz petlju, pazeći da se slobodni kraj ne izvuče

4 Kroz oko dobiveno sukanjem oko luka petlje, provuče se prama (crvena boja) toliko da kraći kraj viri tek nekoliko centimetara

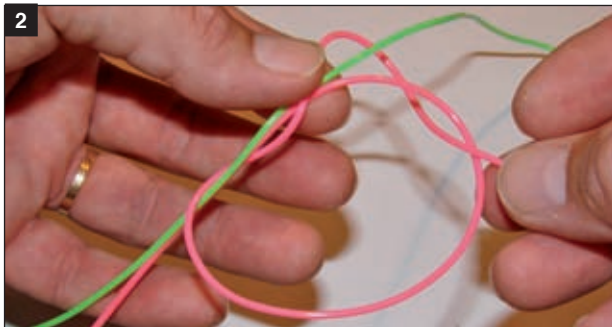
5 Osnovu je potrebno zategnuti u čvor, pri čemu treba paziti da prama ne isklizne iz oka petlje. Prilikom zatezanja strunu je potrebno zasliniti da bi se smanjilo trenje i omogućilo pravilno formiranje čvora

6 Na kraju zatezanja čvor mora 'preskočiti' što je popraćeno pucketavim zvukom, nakon čega je još samo potrebno odrezati višak strune na kraćem kraju navezane prame

Pravi T-čvor

Ova je izvedba T-čvora nešto kompliciranija, ali je zato još nosivija od prethodnog. Tajna nosivosti je u mjestu savijanja strune. Naime, nosivost čvora na ribolovnoj struni u velikoj mjeri ovisi o nepromijenjenom pravcu pružanja nosive niti prije prvog oštrijeg savijanja, što je kod ovog čvora postignuto višestrukim dvostranim uvijanjem. Čvor je primjenjiv na najlonskim monofilnim strunama, bez obzira na različite promjere. Jedino treba voditi računa o tome da osnova uvijek bude većeg promjera.

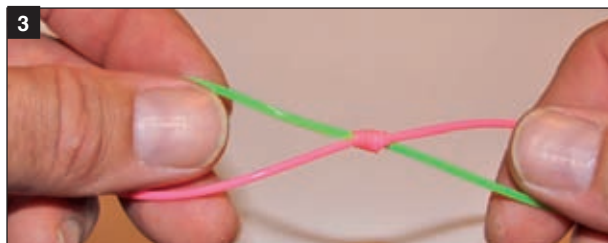
Prema slici, desni se kraj prame omata oko osnove i uz osnovu položenog dijela petlje tri do četiri puta

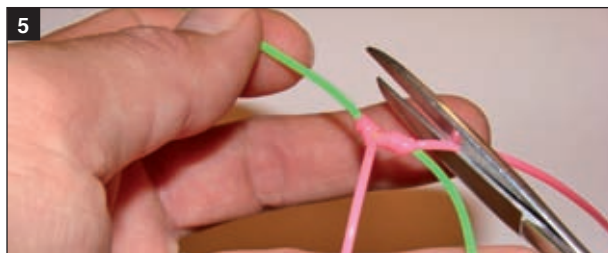
Lijevim se krajem prame uz osnovu formira petlja kroz koju se slobodni kraj prame provuče tri do četiri puta prema već zategnutom čvoru

Uz osnovu (zeleno boja) položi se prama (crvena boja) od koje se formira petlja. Važno je da obje strane prame budu dovoljno duge (npr. oko 15 cm ako je riječ o struni promjera 0,35)

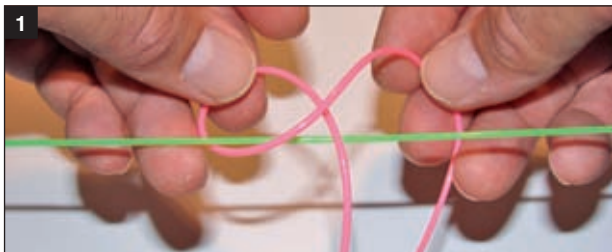
Čvor se zaslini te se zategne do kraja. Svaki kraj prame mora gledati na svoju stranu

Sve se još jednom zaslini, čvrsto zategne, a nepotrebni dio odreže

Parangalski čvor

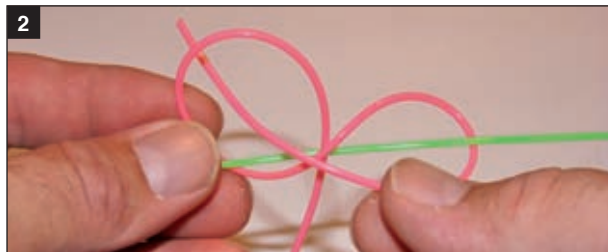
U literaturi koja se bavi isključivo čvorovima, ovaj je čvor poznat kao temeljni kuč. Primjenjiv je u situacijama u kojima želimo spojiti najlonski monofil ili upredenicu s konoapom ili sintetičkom pletenicom koja se najčešće rabi za izradu osnove parangala. Čvor nije primjenjiv na najlonskim osnovama, jer bi u tom slučaju zbog svoje forme postao klizni.

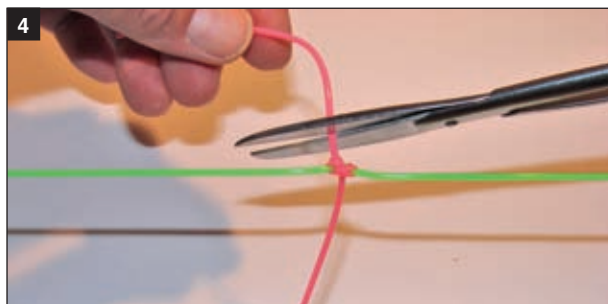
Oko zategnute osnove (zeleno boja) formira se petlja kao na slici. Na desnoj je strani kraći kraj prame (crvena boja)

Postupno zatežući oba kraja prame formira se čvor. Ukoliko je monofil žilaviji potrebno je pratiti i po potrebi složiti ovoje čvora jedan uz drugi

Kraći kraj prame se s prednje (gornje) strane provuče kroz oko nastalo uvijanjem prame oko osnove

Nakon zatezanja čvora, višak prame se odreže pet milimetara dalje od čvora